

■ Fatih Kandemir

Eyvah

Zaman bir değirmen iki bıçaklı
Biri akrep biri yelkovan eyvah
Ölüme giden yol tahta yataklı
En son ona yatar her doğan eyvah

Doğmaktır ölümün en başlangıcı
Zamandır yaşanan anın yargıcı
Bir de yersen o aşk denen kılıcı
Olursun yaşarken perişan eyvah

Hayat böyle gönül bana darılma
Bu sözünden ders al fazla yorulma
Hâlden anlamaza varıp sarılma
Bilirsin bu sevda çok yaman eyvah

Çocukluk günleri en güzel çağın
Gençlikte âhınla tutuşur dağın
Yaşlılık günleri bozulur bağın
Gelir yolun sonu o zaman eyvah

Mâziyi ya'dedip döker gözyaşı
Bitmez mâzi ile âti savaşı
Bu harpte çoğunun kesilir başı
O zaman çok fena yanar can eyvah

Kemahlı hayattan tat almaya bak
Cennetten sarayla kat almaya bak
Sonunda dört kanat at almaya bak
Bakarsın ki gelir o ferman eyvah